

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Enric ANGLADA FORS

Concepció BARON MORA

Andorra la Vella, divuit de gener del dos mil dinou.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000185/2016, seguida pel presumpte delictes major continuat de furt amb força en les coses.

Acusat: J. M., nascut el 20 de juny de 1972 a Sevilla, Espanya, fill de Juan i de Rosario, de nacionalitat espanyola, resident al Principat, amb antecedents penals i en llibertat provisional en la present causa, havent estat en presó provisional per raó de la present causa des del 14 d'abril al 27 de juny del 2011, defensat per la Lletrada Sra. Mireia CANTURRI GISPERT, jutjat en rebel·lia processal per no haver comparegut malgrat haver estat degudament citat.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Carolina BAILEN VILA.

Magistrat ponent: Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA:

L'acusat J. M. R. R., nascut el dia de juny de 1972, de nacionalitat espanyola, resident al Principat i amb els antecedents penals que es diran, la nit del 12 d'abril de 2011 es dirigí al comerç R., radicat a Escaldes-Engordany i, utilitzant un martell i una escarpa de color taronja, va aconseguir obrir la porta d'entrada, agafant 120 euros del fons de caixa i causant desperfectes quin cost de reparació ascendí a 150 euros. El gerent de dit comerç, el senyor C. V. N., no reclama per haver estat indemnitzada la propietat del comerç per la seva companyia d'assegurances.

Seguidament l'acusat, fent igual ús del martell i l'escarpa de color taronja, aconseguí obrir la porta del S. D., radicat a Escaldes-Engordany, accedint al seu interior i agafant el fons de caixa que hi havia al calaix de les dues caixes registradores, que era d'uns amb 100 euros a cadascuna d'elles, causant desperfectes quin import de reparació ascendí a 355,86 euros. La propietat de l'establiment no reclama per haver estat indemnitzada per la seva companyia d'assegurances.

Tot seguit l'acusat es dirigí a l'establiment veí, l'Apart-hotel E. S., radicat a mateixa Av. Fiter i Rossell, i amb els mateixos martell i escarpa intentà obrir la porta d'entrada de la cafeteria de dit establiment, no aconseguint-ho, si bé causà desperfectes quina reparació ascendí a 343,68, import que reclama la propietat de l'establiment hotelier.

Aquella mateixa nit del 12 d'abril, vers les 06:09 hores, l'acusat es dirigí a la Pizzeria L. T., radicada a Escaldes-Engordany, i amb els mateixos martell i escarpa va aconseguir obrir la porta d'entrada, essent sorprès per agents del Servei de Policia mentre es trobava regirant l'interior de l'establiment en busca de diners i objectes de valor, i tot seguit detingut. La porta de dit establiment resultà amb desperfectes quina reparació ascendí a 1152,52 euros, que la propietat no reclama.

Durant l'escorcoll que tot seguit fou practicat a l'acusat, se'l trobà en possessió de 60 euros en bitllets de 5 euros, el martell l'escarpa de color taronja, altres 63,18 euros en monedes i uns guants per fregar plats, que feia servir per no deixar empremtes dactilars en els llocs.

A la perquisició efectuada a l'habitació on vivia l'acusat, a la Residència R.de l'Av. Fiter i Rossell d'Escaldes-Engordany, els agents del Servei de Policia intervingueren 1,77 euros en monedes, 22 blisters de 2 euros, 15 blisters de 2 cèntims d'euro, 9 blisters de 5 cèntims d'euro, 19 blisters de 50 cèntims d'euro, 9 blisters d'1 euro, 2 blisters d'1 cèntim d'euro, 2 calaixos de caixa registradora, 3 ganivets tipus cúter, 1 blister contenint una màquina d'afaitar marca Gillette Mach 3, 2 caixes de recàrregues de fulles d'afaitar marca Gillette Fusion 4 i 1 pack de 6 maquinetes d'afaitar marca Gillette Blue II, quina procedència l'acusat no ha justificat.

No ha quedat acreditat que l'acusat J. M. R. R. la nit del 21 de març de 2011 accedís a l'interior de la cafeteria de l'Apart-hotel E. S., ans esmentada, forçant la porta d'entrada i s'endugués 100 euros en efectiu i 30 monedes per la màquina de rentar roba, d'un preu unitari de 3 euros, ni que la nit del 8 d'abril del 2011 accedís novament a la mateixa cafeteria forçant la porta d'entrada i s'endugués 100 euros en efectiu i 12 monedes per la màquina de rentar roba d'un preu unitari de 3 euros.

Tampoc han quedat acreditats els següents fets que s'imputen a l'acusat J. M. R. R.:

1r. Que accedís, la nit del 8 al 9 d'abril de 2011, a l'interior del Restaurant D. P., radicat a l'Av. d'Enclar d'Andorra la Vella, després de forçar una porta corredissa, no arribant a endur-se res del seu interior, ni causant cap desperfecte.

2n. Que la mateixa nit accedís a l'interior del comerç R., radicat a l'Av. Co-príncep De Gaulle d'Escaldes-Engordany, forçant la seva porta d'entrada, enduent-se 90 euros de l'interior de la caixa registradora, causant desperfectes quin import de reparació ascendí a 62,92 euros.

3r. Que la nit del 9 d'abril de 2011 accedís a l'interior del Bar D., radicat al c/ Ciutat de Valls d'Andorra la Vella, forçant la porta d'entrada, i agafés una ampolla de whisky d'un valor de 21,46 euros, causant desperfectes quin import de reparació ascendí a 1856,40 euros.

4t. Que durant la mateixa nit del 9 d'abril accedís a l'interior del Bar T. V., radicat al c/ Prada Moles d'Andorra la Vella, forçant la porta amb un estri tipus pota de cabra i s'endugués els diners de la caixa registradora.

L'acusat J. M. R. R. ha estat condemnat per sentència de data 19 de gener de 2007, dictada en el marc de la causa TC-049-5/06, per un delictes major de furt en força en les coses a la pena d'un any de presó condicional, per sentència de 26 de juny de 2012, dictada en el marc de la causa TC-116-6/11, per delictes major continuat de furt amb força i amb claus de possessió il·legítima, i per sentència de 27 de maig de 2015, dictada en el marc de la causa 6400118/2012, per delictes major de furt amb força en les coses.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delictes major continuat de furt amb força en les coses, tipificat a l'article 199.1. a) del Codi Penal, del qual estima responsable en concepte d'autor l'acusat J. M. R. R., amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència de l'article 30.7 del Codi penal, i demanà imposar a l'acusat la pena de dos anys de presó, part ferma i la resta condicional qualificada a justificar ocupació laboral, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, així com al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil i de conformitat amb el que disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal, el Ministeri Fiscal sol·licità la condemnar de l'acusat a indemnitzar a la propietat de l'Apart-hotel E. S. en la quantitat de 469,68 euros en concepte dels danys i perjudicis ocasionats que no li foren abonats per la seva companyia d'assegurances.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal ratificà el seu escrit de qualificació provisional, excepte pel que feia a la pena doncs, compte tingut de la incompareixença de l'acusat, sol·licità que la pena de dos anys de presó s'imposés amb caràcter ferm.

RESULTANT TERCER. La representació lletrada de l'acusat, en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà el seu desacord amb la relació dels fets del Ministeri Fiscal, doncs el seu defensat tant sol tenia reconegut haver accedit la nit del 12 d'abril del 2011 a l'interior del Restaurant L. T., del S. D. i del comerç R., però no la seva participació en la resta dels furtus que li imputa el Ministeri Fiscal. Tot i així, la defensa de l'acusat qualificà els fets com a constitutius d'un delictes major continuat de furt amb força en les coses, tipificat en l'article 199.1.a) del Codi penal, del que seria responsable penalment en concepte d'autor l'acusat, concorrent la circumstància excloent de l'apartat 3 de l'article 27 del Codi Penal d'haver actuat en estat de necessitat, per la qual cosa demanà la seva absolució.

Subsidiàriament, pel cas de condemna i en aplicació de l'article 54 del Codi penal, sol·licità la imposició a l'acusat de la pena de sis mesos de presó, dels quals dos mesos i tretze dies fers i la resta condicional, sense haver-hi lloc a fer cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil, doncs l'acusat nega la seva participació en el furt comés en l'Apart-hotel E. S..

En l'acte del judici oral, la representació lletrada de l'acusat ratificà el seu escrit de qualificació provisional, reiterant la concurrència de la circumstància excloent de l'estat de necessitat, sol·licitant la seva absolució i, en cas d'apreciar-se dita circumstància com a incompleta, demanà que la pena no for superior a tres mesos de presó.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats, tots ells comesos la nit del 12 d'abril de 2011, al comerç R., al S. D., a l'Apart-hotel E. S. i a la Pizzeria L. T., integren un delictes major continuat de furt amb força en les coses, tipificat a l'article 199.1a) en relació amb l'article 59 del Codi Penal, doncs en l'execució de tots aquest fets s'emprà violència material o força sobre les portes dels distints establiments, apreciant-se el delictes continuat perquè concorren el elements que el conformen, d'acord amb l'article 59 del Codi penal, com són la plena identitat del subjecte actiu, d'intenció criminal i de bé jurídic protegit, l'execució d'un pla preconcebut i en un context de proximitat d'espai i temps.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat J. M. R. R. és penalment responsable en el concepte d'autor del delict major continuat de furt amb força en les coses, ans definit, per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal.

La defensa de l'acusat ha admès la participació de l'acusat en els furts comesos la nit del 12 d'abril del 2011 als establiments Comerç R., S. D. i Pizzeria L. T., com no podia ser altrament respecte del darrer furt, atès que l'acusat fou controlat in fraganti per agents del Servei de Policia, com resulta de les manifestacions en l'acte del judici oral dels agents del Servei de Policia PO126, PO189 i PO301.

Tant en la seva declaració al Servei de Policia com en la que efectuà a la Batllia l'acusat reconegué aquest tres furts amb força, així com haver utilitzat el mall, l'escarpa de color taronja i els guants de goma que li foren intervinguts en el moment de la detenció (folis 74 i següents). Altrament, a la inspecció ocular al comerç R. practicada el dia 12 d'abril del 2011 s'observaren traces instrumentals de color taronja a la porta metàl·lica (informe folis 221 a 224), i a la inspecció ocular al S. D. practicada el mateix dia també s'observaren traces instrumentals de color taronja a la porta metàl·lica (informe folis 229 a 233).

Així, doncs, en relació a aquests fets hi ha prova de càrrec vàlida i suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència.

El Tribunal considera que respecte del furt amb força en grau de temptativa comés a mateixa nit del 12 d'abril del 2011 a l'Apart-hotel E. S., també hi ha prova de càrrec suficient, tractant-se en aquest cas de prova de càrrec no directa sinó indiciària.

Respecte a la possibilitat de basar la condemna en prova indiciària o indirecta, el Tribunal Constitucional la considera plenament compatible amb el dret a la presumpció d'innocència "sempre que els indicis es basin en fets plenament provats i no en meres sospites i sempre que els fets constitutius del delict es puguin deduir d'aquests indicis a través d'un procés d'inferència

raonat i lògic, en el sentit de que els indicis portin de manera natural i clara a la conclusió assolida, és a dir que no es basin en una raonament obert o indeterminat, de manera que sigui significament més probable que els fets haguessin succeït d'una altra manera" (sentència núm. 110/2007 de 7 de setembre).

La prova indiciària exigeix que els indicis que la configuren siguin plurals –llevat d'alguns indicis únics de singular potència acreditativa- pel caràcter equívoc que acostumen a tenir cadascun dels indicis individualment considerats, ja que poden admetre explicacions diferents o alternatives a les de la comissió del fet delictiu, per això és la pluralitat o concurrència conjunta de diversos indicis la que permet, mitjançant un enllaç lògic, arribar a la conclusió inequívoca de la comissió del fet delictiu.

En relació al furt en grau de temptativa la nit del 12 d'abril del 2011 a l'Apart-hotel E. S. comptem amb els indicis de les traces instrumentals de color taronja en l'intent de forçament de la porta (informes folis 11 i 238 a 241), traces que coincideixen amb les trobades a les inspeccions oculars practicades el dia 12 d'abril del 2011 al comerç R. i al S. D. (informes folis 221 a 224 i folis 229 a 233, respectivament), i de manera principal amb la proximitat de temps i espai entre aquest furt amb força en grau de temptativa i el furt amb força al S. D., quina autoria l'acusat té reconeguda, doncs ambdós establiments són contigus al mateix carrer i vorera, l'Apart-hotel al núm. 25 i el Supermercat al núm. 23.

Respecte de la participació de l'acusat en els altres furts, el Tribunal entén que no hi ha suficient prova de càrrec, doncs no hi ha prova de càrrec directa i els indicis no són suficients per integrar prova indiciària.

En relació als dos furts amb força a la cafeteria de l'Apart-hotel E. S. les nits del 21 de març i del 8 d'abril del 2011, respecte del primer sols comptem amb les traces instrumentals de color taronja a l'alçada del pany de la porta d'alumini que fou forçat (inspecció ocular que consta als folis 11 i 154) i el vídeo de la gravació (a la gravació consten com del dia 20 de març en lloc del 2011) on, si bé és cert que es veu un individu amb una calvície prominent (fotogrames folis 86 a 89), que després apareix portant una perruca de color

fosc (folis 90, 95, 07), no es pot considerar prou acreditat que es correspongui amb la fisonomia de l'acusat, essent les traces i la perruca indicis genèrics no inequívocs de que es corresponguin als estris intervinguts a l'acusat en data 6 d'abril del 2011, quan fou controlat pel Servei de Policia vers les 05:20 hores, trobant-lo en possessió d'una perruca de color negre, un punter de metall tipus escarpa, un martell i un parell de guants de làtex (informe obrant al foli 4).

En relació als fets del dia 8 d'abril del 2001 al mateix Apart-hotel, a la inspecció ocular no s'apreciaren traces instrumentals en el forçament de la porta d'alumini (informe folis 172 a 175), i el visionat del vídeo de la gravació corresponent a aquest dia 8 en absolut permet relacionar l'individu que apareix a les gravacions amb l'acusat, degut a la mala qualitat de les imatges.

En relació al furt amb força al comerç R. la nit del 8 d'abril de 2011, comptem amb un sol indicati, les traces instrumentals de color taronja a l'alçada del pany de la porta que fou forçada (informe als folis 11 i 178 a 182), tractant-se també d'un indicati genèric en tant que no s'ha practicat prova pericial que pogués acreditar que la pintura taronja de la traça es corresponia de manera indubitada amb la pintura de l'escarpa que fou intervinguda a l'acusat el dia 12 d'abril del 2011, en el moment de la detenció (folis 74 i següents).

Pel que fa als furts amb força al Restaurant D. P. la nit del 8 al 9 d'abril de 2011, al Bar D. i al Bar T. V. la nit del 9 d'abril del 2011, sols es compta amb un únic indicati. En el primer cas unes traces de color taronja a l'alçada del pany de la porta (informes folis 9 i 298 a 302). En el Bar D., restes de pintura de color taronja en una placa metàl·lica situada a tocar del pany de la porta (informes folis 12 i 187 a 192). I en el Bar T. V. també restes de pintura de color taronja a l'alçada del pany de la porta (informes folis 13 i 204 a 208). En tots els casos es tracta d'un únic indicati que, a més a més, no és inequívoc per tractar-se de traces genèriques, no havent-hi raó per apreciar entre aquests fets una proximitat d'espai i podent esser la proximitat temporal una mera coincidència amb la intervenció d'altra i altres persones quina identitat no consta.

CONSIDERANT TERCER. Concorre en l'acusat J. M. R. R. la circumstància agreujant de reincidència de l'article 30.7 tota vegada que consta que l'acusat fou condemnat per sentència de data 19 de gener de 2007, dictada en el marc de la causa TC-049-5/06, per un delictes major de furt en força en les coses a la pena d'un any de presó condicional (foli 541), per la qual cosa no es compleixen les condicions i terminis per a la rehabilitació de dita condemna, en no haver transcorregut des de l'extinció de la pena imposada fins a la data dels fets d'autes el termini de cinc anys que l'article 87 del Codi penal assenyala per a la rehabilitació en el cas de penes de presó imposades per delictes majors.

La defensa de l'acusat al·lega la concurrència de la circumstància excloent de l'apartat 3 de l'article 27 del Codi Penal d'haver actuat en estat de necessitat i, subsidiàriament, com a circumstància excloent incompleta.

L'article 27 del Codi penal, en el seu apartat 3, contempla com a circumstància excloent de la responsabilitat penal la d'actuar en estat de necessitat, per evitar un mal propi o aliè, exigint la concurrència de tres requisits: a) que el mal causat sigui menor que el que es tracti d'evitar; b) que la situació de necessitat no hagi estat provocada intencionadament pel subjecte; i, c) que la persona necessitada no tingui, pel seu ofici o pel seu càrrec, l'obligació de sacrificar-se.

Té declarat aquest Tribunal que la circumstància modificativa de la responsabilitat penal de l'estat de necessitat, ja sigui com eximent completa o com eximent incompleta, exigeix una situació de necessitat, que ha d'estar plenament acreditada, no havent-hi prou amb l'al·legació o excusa genèrica de no tenir recursos (sentència de 28 de gener del 2015, Causa núm. 1400080/2013), i que la essència de l'estat de necessitat, tant en la seva versió completa com incompleta, radica en la inevitabilitat del mal, és a dir, que el necessitat no tingui altre mitjà per respondre al perill que l'amenaça, que infringint un mal a un bé jurídic aliè (sentència de 26 de febrer del 2014, causa núm. TC-013-3/12).

En el present cas la situació de necessitat no està prou acreditada, doncs no pot raonablement deduir-se de les circumstàncies personals que

resulten de les manifestacions de l'acusat al Servei de Policia i a la Batllia (solter amb un fill de 14 anys que conviu amb la seva mare, que quan treballava li passava a la mare una pensió alimentària de 200 euros mensuals, que treballava en un restaurant, amb un sou de 1.226 euros, que va plegar a finals de febrer del 2001, que des de llavors va sobreviure amb la liquidació laboral per l'import de 1.200 euros i 150 euros que li va deixar una persona amiga seva, que a la data del 12 d'abril del li quedaven uns 52 euros, que pagava un lloguer mensual de 300 euros per una habitació i que el propietari l'advertí que si no pagava el lloguer l'hauria de fer fora i que fou per aquest motiu que va fer els furts del dia 12, afegint que s'havia inscrit al Servei d'ocupació).

Tenir una situació econòmica precària no equival a una situació de necessitat que justifiqui la comissió d'un delictes.

Altrament no consta que l'acusat acudís als serveis socials en demanda d'ajuda, doncs de l'Informe de la Treballadora Social sobre la situació de l'acusat, emès en data 18 de maig del 2011 arran d'una entrevista mantinguda al Centre Penitenciari, resulta que l'acusat, que havia estat acomiadat a finals del mes de febrer, sols va fer a principis del mes de març gestions per inscriure's al Servei d'Ocupació, tot i tenir un deute de dos mesos del lloguer de la pensió i no disposar de suport familiar al Principat, no havent fet cap gestió per informar-se dels diferents recursos socials als que tindria accés per subvenir la seva situació de precarietat econòmica.

Nogensmenys, i d'acord amb la Jurisprudència d'aquest Tribunal, la mala situació econòmica de l'acusat en el moment dels fets, circumstància que s'accepta, serà valorada pel Tribunal dins del paràmetres de l'article 56 del Codi Penal (sentència de 13 de juliol del 2012, causa núm. TC-050-2/11).

Atenent a la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència i a la continuïtat delictiva, i fent ús de l'arbitri que confereix al Tribunal el ja esmentat article 56, s'imposa a l'acusat la pena d'un any i tres mesos de presó que, essent reincident, s'ha d'imposar tota ella amb caràcter ferm.

CONSIDERANT QUART. De conformitat amb allò que disposen els articles 90 i següents del Codi Penal, tot responsable criminalment ho és també civilment i, en aquest concepte, l'acusat J. M. R. R. haurà d'indemnitzar a la propietat de l'establiment Apart-hotel E. S. en la quantitat de 343,68, que es correspon amb l'import de la reparació dels desperfectes causats la nit del 12 d'abril del 2011, segons queda acreditat per les manifestacions de la legal representant de dit establiment al Servei de Policia i de la documental que aportà (54 a 57). Dita quantitat s'abonarà amb els interessos legals.

No hi ha lloc a responsabilitat civil pel que fa als desperfectes causats als establiments comerç R., S. D. i Pizzeria L. T., la nit del 12 d'abril de 2011, per haver renunciat els seus titulars a la indemnització que els pogués pertocar, en haver estat indemnitzats per les respectives companyies d'assegurances. Tampoc hi ha lloc a declarar la responsabilitat civil de l'acusat pels desperfectes causats les nits del 21 de març de 2011 i del 8 d'abril del 2011 a la porta de la cafeteria de l'Apart-hotel E. S., la nit del 8 al 9 d'abril de 2011 al Restaurant D. P. i al comerç R., i la nit del 9 d'abril de 2011 al Bar D. i al Bar T. V., en no haver estat declarada la seva la responsabilitat penal per aitals fets.

CONSIDERANT CINQUÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'imposa a l'acusat el pagament de les despeses processals causades i, de conformitat amb el que disposa l'article 70 del Codi Penal, procedeix acordar al comís dels objectes i eines intervinguts a l'acusat.

V I S T les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà el Tribunal de Corts

D E C I D E I X :

CONDEMNAR l'acusat J. M. R. R., en rebel·lia processal, com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delict major continuat de furt amb força en les coses, amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència, a la pena d'UN ANY I TRES MESOS DE PRESÓ FERMA, així com al pagament de les despeses processals causades.

Condemnem a l'acusat J. M. R. R. a indemnitzar a la propietat de l'establiment Apart-hotel E. S. en la quantitat de 343,68, amb els interessos legals.

Acordem el comís dels objecte i eines intervinguts a l'acusat.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació, salvat l'acusat atesa la seva situació de rebel·lia processal, sense perjudici de que pugui, al seu dia, formular recurs d'audiència.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.